

Sygn. akt IV CZ 55/07

POSTANOWIENIE

Dnia 26 września 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz (przewodniczący)

SSN Irena Gromska-Szuster

SSN Marian Kocon (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa B. P. – T. i T. T.

przeciwko A. P.

o zapłatę i nakazanie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 26 września 2007 r.,

zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w B.

z dnia 20 kwietnia 2007 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 20 kwietnia 2007 r. Sąd Okręgowy w B. odrzucił skargę kasacyjną pozwanego jako niedopuszczalną, gdyż wartość przedmiotu zaskarżenia była niższa niż 50.000 zł (art. 398² § 1 k.p.c.).

W zażaleniu pozwany zarzucił, że postanowienie o odrzuceniu skargi kasacyjnej zostało wydane przez sędziego, który uczestniczył w wydaniu wyroku, którego dotyczyła ta skarga, co skutkuje nieważnością postępowania w tym zakresie (art. 379 pkt 4 k.p.c.). Ponadto, że sąd nietrafnie przyjął, iż żądanie, którego dotyczyła skarga kasacyjna, miało charakter majątkowy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie. Nietrafny jest zarzut, że postanowienie zostało wydane przez sędziego podlegającego wyłączeniu z mocy ustawy na podstawie art. 48 § 1 pkt 5 k.p.c. Ten przepis ma na celu zapewnienie prawidłowej kontroli instancyjnej, a więc ponownego, merytorycznego rozpoznania sprawy, przeprowadzanego przed hierarchicznie wyższy sąd. Postanowienie o odrzuceniu skargi kasacyjnej nie mieści się w tym pojęciu, skoro oznacza jedynie formalną ocenę jej dopuszczalności i następuje w trakcie postępowania międzyinstancyjnego, por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 2005 r., II PZ 45/05, opubl. OSNP 2006, nr 21-22, poz. 332, z dnia 20 maja 2005 r., III CZ 11/05, nieopubl, z dnia 24 lutego 2003 r., II UZ 117/02, opubl. OSNP 2003 r., nr 16, poz. 8.

Nietrafny jest również zarzut naruszenia art. 144 k.c. przez przyjęcie, że żądanie nakazania zaprzestania naruszenia prawa własności nieruchomości ma charakter majątkowy. Żądanie powodów, ze względu na przedmiot ochrony prawnej jak też wskazaną w pozwie podstawę prawną tej ochrony (art. 144 k.c.), jest ściśle związane z prawem własności, które jest prawem majątkowym. W prawie własności mieści się również możliwość spokojnego i bezpiecznego korzystania z rzeczy przez uprawnionego. Żądanie zaniechania działań zakłócających wykonywanie tych uprawnień właściciela może być uznane za ochronę przed naruszeniem prawa

własności. Majątkowy charakter prawa determinuje majątkowy charakter żądań podnoszonych w celu jego ochrony (tak też Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 19 grudnia 2002 r., V CZ 162/02, opubl. OSNC 2004/2/31).

Sprawa, w której wniesione zostało zażalenie, jest więc sprawą o prawo majątkowe. Skarga kasacyjna w tych sprawach jest dopuszczalna, o ile wartość przedmiotu zaskarżenia nie jest niższa niż 50.000 zł. Tej zaś kwoty nie przekracza roszczenie będące przedmiotem skargi.

Z powyższych względów orzeczono jak w sentencji (art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).